

145. Dr. Andrej Vrečko, izpr. iz mat. in fizike, zdaj asistent na c. k. fizikaličnem inštitutu dunajskega vseučilišča.

Profesorski kandidatje na Dunaji:

Janez Benigar, za matematiko in fiziko.

Jožef Selič za naravoslovje.

Jakob Čebular za matem. in fiziko.

France Levec, za zgodovino.

V Gradcu:

Janez Levičnik, za mat. in fiziko.

Miroslav Srabotnik, za mat. in fiziko.

S tem se še povikša število slovenskih moči za učiteljstvo na srednjih šolah.

Časnikarstvo slovensko.

(Vabilo na naročbo.) Dolgo že čutimo živo potrebo, da bi izhajal za slovenske otroke poseben list, kakoršnega smo imeli v nekdanjem „Vedežu“, ki je prvi razširjal koristne nauke med našo slovensko mladino. Otroci, ki so brali nekdanji „Vedež“, so zdaj odrasli možje, katerih se mnogo odlikuje tudi na slovenskem polju, a slovenski narod stoji zdaj med prvimi izobraženimi narodi v našem cesarstvu. Da bi tedaj slovenski otroci imeli zopet svoj časopis v poduk in zabavo, namenil sem se o novem letu izdajati ilustriran časopis za našo slovensko mladino pod naslovom „Vrtec“, ki bo donášal v prijetnej mnogovrstnosti: kratke povestice podučnega in zabavnega zadržaja, zgodovinske, prirodopisne in natoroznanske spise, pravlice, zastavice, rebuse, številne naloge, otročje igre, pesmi in kolikor bode mogoče tudi muzikalne priloge. — Ako pomislimo, da naši slovenski otroci radi beró, pa da ravno od naše mladine zavisí boljša in veselejša prihodnost naše domovine, radi bodo priznali vsi slovenski rodoljubje, da je zdravega in tečnega berila našej mladini neobhodno potreba, pa me bodo gmotno in duševno radi podpirali pri težavnem mojem podvzetju. „Vrtec“ bo izhajal za zdaj le po enkrat v mesecu, in sicer 1. dne vsacega meseca na celj pólí z najmanj dvema ali tremi podobami. Ako se pa število naročnikov toliko namnoží, da bi bilo mogoče list dvakrat izdajati v mesecu, rad bodem to storil pozneje. — Naročnina mu je za celo leto 2 gold. 40 kr., za pol leta 1 gold. 20 kr. Po pošti za celo leto 2 gold. 60 kr., za pol leta 1 gold. 30 kr. Naročnina naj se blagovoli naprej pošiljati pod naslovom: „Ivan Tomšič, učitelj na c. k. vadnici (kapucinarsko predmestje št. 52) v Ljubljani“. Naročevanje je najceneje po poštnih nakaznicah, ki veljajo le 5 kr. in se pri vsakej pošti dobivajo. — Prosimo, da bi tudi drugi slovenski časopisi to vabilo v svoje predele sprejeli.

Ivan Tomšič, vrednik in izdajatelj.

Mnogovrstne novice.

* Največi zvon na zemlji. Na Ruskem se nahajajo največi zvonovi vsega sveta, in prvi med njimi je tako zvani „carski zvon“ v Moskvi, ki tehta 3692 centov, v preméru šteje 21 $\frac{1}{2}$ čevljev, debel je 2', visok pa 21'. Pod njim bi moglo 40 ljudi obedovati, 30 krojačev šivati. Vliti ga je dal car Aleš Mihajlovič leta 1654. Leta 1701. je bil v Moskvi velik požar in takrat je zvon padel na tla. 1733. leta ga je carica Ana dala preliti in čez 3 leta je bil zopet na prejšnjem mestu v višini. 1835. leta se je bil z nova splazil na tla in pri tem se mu je odkrhníl 5 $\frac{3}{4}$ čevljev velik kos. Sedaj je

ta velikán izložen v Kremľu (v predelu Moskve) na 5 čevljev visokem podnožji. Poleg njega leži velikanski kembelj, ki je 100 centov težek.

Kratkočasnica.

Neki pijanec pride k svojemu fajmoštru in mu reče: Prečastiti gospod fajmošter! lepo Vas prosim, da me ločite od moje žene. — Zakaj? vpraša ga fajmošter. — Zato — odgovori pijanec — ker preveč žganja pije. — Tedaj zato — mu reče fajmošter — ker preveč žganja pije! No, kaj pa ti, ki si vsak dan pijan? — Prav zato — odvrne pijanec — je treba, da se ločiva, ker vsaj eden mora v hiši trezen biti.

„Pučki Prij.“

Dopisi.

Iz Varaždina. (O narodnem gledališču) piše „Pučki Prij.“ take neugodne reči, da ne bi verjeli, da Varaždin je na slovanski zemlji. Pripovedovaje, da bodo ondašnji rodoljubni dobrovoljci predstavljali veseli igri „Liepa mlinarica“ in „Tko zna čemu je to dobro“, toži milo, da je društvo dobrovoljcev v zeló težkem položaji in da se mora boriti z velikimi težavami, odkar je nemško kazališčno društvo zaprlo prostorije tako, da gospodje dobrovoljci morajo poskušnje za hrvaške igre imeti kjer koli. Narodno občinstvo — ali ga je v Varaždinu pod Rauchom mnogo ali ne, tega ne vemo — je jako hvaležno društvu dobrovoljcev za njegovo veliko žrtovanje, s katerim odstranjuje zapreke kolikor le more, da so vsaj manjše hrvaške predstave mogoče. — Tudi mi kličemo vrlemu društvu slava! in moramo iznova izraziti živo željo, naj bi kmalu iz Hrvatske zginula ona môra, ki tlači narodnost slovansko, in ki je kriva, da se šopiri od ene strani oholi Magjar, od druge predrzni Nemec. — Tudi v Varaždinu rodoljubi hrvaški pogostoma napravljajo predavanje (beríla). Poslednjič ste bile: „črtice iz hrvatske povestnice“ in o „uzgoju naše mladeži“. Na mladeži, to je, na njenem odgoji, stoji naša prihodnost, zato je tako berilo gotovo vreden predmet.

V Gorici 3. dec. (Fcm. grof Wimpffen †; svilorejski zbor; tajnik kmet. družbe; katoliško društvo; ravnatelj Ohlsen; nova ulica.) Brž ko ne je že kdo mislil, da sem zgubil ali zmrznil, popred zarad dežja, ki je celi mesec lil, zdaj zarad nepričakovanega izrednega mraza (danes 5—6 stopinj pod ničlo R.), pa ni tako; še sem tu. — V pondeljek 28. u. m. je bil tukaj svečan pogreb 74 let starega fcm. Franca grofa Wimpffen-a (umrl 26. nov.) nekdanjega namestnika v Trstu, višega poveljnika pomorstva in imetnika našega primorskega polka. 30. nov. so odpeljali truplo v Gradec. Kdo bode zdaj imetnik našega polka? Spodobilo bi se kako slovansko imé, in ne tako, da ga naši ljudje še izgovarjati ne morejo. Tudi to ne bi bilo slabo, ko bi se primorski regiment iz samih Slovanov nabiral; Lahí naj bi se devali v poseben laški polk, kajti naši mladenči ne vidijo in ne slišijo nič dobrega pri njih. — Svilorejski shod 28. in 29. dne u. m. je zboroval v glediščini dvorani; sešlo se je bilo kakih 70 poslancev. Zbor je bil mednarodski, govorili so pa vsi deležniki, razen enega, po italijanski. K letu bo zbor v Vidmu. Dotični predlog je bil kolikor toliko s politiško solijo potrošen; dišal je po pobratimiji avstrijskih in inostranskih Lahov. O reči sami prepuščam besedo našemu „Gospodarskemu listu“. — Naša kmetijska družba ima zdaj pravega plačanega tajnika (strokovnika) g. Ant. Streinz-a (zemljemerca), ki bode vredoval italijanski gospodarski list („Atti e Memorie“). Naš Ernest Klavžar